

1526'da Babur, Delhi'nin 80 km kadar kuzeybatısındaki Panipat şehrinde İbrahim Lodhi'nin devasa sayıdaki Afgan ordusuyla karşılaşır. Babur'un ordusunda 25.000 asker, Sultan İbrahim Lodhi'nin ordusunda ise 100.000 asker ve 1000 fil bulunmaktadır, düşmanın sayıca üstünlüğünü görünce Babur, yüksek bir yere çıkıp adamlarına "Tek şansımız bu savaşı kazanarak düşmanı şaşkına çevirmek. Sayıca bizden üstün olabilirler ancak sizler daha iyi savaşçılarsınız!" diye seslenir (Whyte 2016:3).

Sultan İbrahim Lodhi, ordunun ön safına dizdiği fillerle yavaş ama topyekun ilerlerken hemen arkalarında yer alan okçuların atışlarıyla Babur'un öncü birliklerini ezip geçmek niyetindeydi. Babur'un ordusu, sayıca az olmalarına rağmen akıllıca mevzilenmişlerdi, savaş düzenini asla bozmuyorlardı ve Türkistan'da edindikleri savaş tecrübeleriyle top kullanmaları, Afgan ordusuna karşı avantaj kazanmalarını sağlamıştı. Babur'un hızlı süvarileri, İbrahim Lodhi'nin fillerinin arkasındaki piyadelere ani müdahalelerde bulunarak karşı tarafın savaş düzenini çabuk bozdu. Lodhiler, mevzi düzenini yitirince Babur, topçu atışlarını devreye soktu. Topların, o dönemin süper gücü olan Osmanlı Devleti'nden (Galip-Gömeç 2013:101) temin edildiği düşünülmektedir. Gök gürültüsünü andıran top sesleri, duman ve barut kokusundan ürüp kontrolden çıkan Lodhi'nin filleri yön değiştirip geriye kaçma eğilimi gösterince Lodhi ordusu, kendi fillerinin verdiği zararla binlerce askerini kaybetti ve ağır tahrip aldı. İki ordu arasındaki savaş, 7-8 gün boyunca Panipat'ta devam etti. Türk ordusunun uyguladığı bezdirici akınlar, ani ve etkili vur kaçlar Afgan ordusunu yıpratmıştı. Babur'un ordusu, İbrahim Lodhi'nin alışkın olmadığı Orta Asya savaş taktikleri ve akıllıca kullanılan isabetli top atışlarıyla fazla zayıf

vermeden galip geldi. Daha sonra Sultan İbrahim Lodhi'nin cansız bedeni savaş alanında bulundu (Bayur 1987/II). Sultanın cansız bedenini görmek isteyen Babur, yanına giderek "İbrahim Lodhi cesur bir adamdı, gerçek bir asker gibi layığıyla gömün!" dedi (Whyte 2016:4).

Panipat zaferinden sonra Delhi ve Agra şehirleri ele geçirilince birkaç gün içinde Lodhi saltanatına son verildi. Babur'un Delhi'de ele geçirdiği hazineyi yandaşları arasında üleştirdikten sonra takipçilerinden çoğu Agra'da artık kalmak istemediklerini, bu düz ve sıcak ülkeyi bırakarak Afganistan'ın serin dağlarına dönmek istediklerini Whyte'in belirttiğine göre şu şekilde dile getirirler: "Bu ülkede neden daha fazla vakit kaybediyoruz? Bu insanlar bizden nefret ediyor, burada birbirimizden başka dostumuz yok! Kabil'e dönelim, eşlerimiz ve çocuklarımız bizi bekler." Babur bunu duyunca bir kenara çekilip sessizce düşündü. Kuzeyin dinçleştiren serin havası ve yemyeşil tepeleri aklına geldi. O da bu sıcak, kuru ve düz Hindistan'ı bırakıp Kabil'in meyve bahçelerine ve çiçek dolu kırlarına çıkmak istiyordu. Ancak askerlerine geri dön emri verirse düşmanların Pencab'ı tekrar ele geçirebileceklerini ve eğer bu gerçekleşirse mazlum insanların daha fazla acı çekeceklerinden emindi. Askerlerine döndü ve "Delhi'de İbrahim Lodhi'ye karşı büyük zafer kazandık, artık Pencab'ın sorumlusu biziz. Kabil'e dönmeyi nasıl düşünürüz? Hindular ya da Afganlar Pencab'ı geri alırlarsa bu insanları incitmeyecekler mi? Buna izin verebilir miyiz? Hayır, burada kalmalıyım, siz de burada benimle kalmalısınız! Hindistan'da yeni fetihler için yanımda olmalısınız!" dedi ve böylece askerlerini ikna etmiş oldu (2016:4,5). Böylece Babur, Hindistan'da Müslümanların koruyuculuğunu da üstlenmiş olur. Afgan beyleri henüz Babur'a

itaat etmemişlerdi zaten İbrahim Lodhi'ye karşı da başkaldırıları olmuştu. Türklerin Hindistan iklimini sevmediklerini biliyorlardı. Babur'un kısa zamanda yeterli ganimet elde edince Kabil'e geri döneceğini, o gittikten sonra da kendi aralarında mücadeleye girişebilmeyi umuyorlardı ve bu yüzden boyun eğmiş gibi görünüyorlardı. Ancak Babur, savaş ganimetinden askerlerine düşen payı arttırdı ve kuzeye dönmek yerine Delhi'nin güneyindeki Racputlar üzerine yürüdü. Agra ve Delhi çevresini ele geçirince kendisini bekleyen iki büyük tehlikenin varlığından emin oldu. Bunlardan birincisi doğuda Lodhiler'in kalıntısı olup her an kafa tutabilecek çok sayıda Afgan beyi, diğeri ise batıda Racputların Mevar bölgesinde/Racistan'da Çitor Racası cesur Rana Sanga idi.

Babur önce doğudaki Afgan beyleri üzerine sefer yapmaya karar verdi. Bu sırada İbrahim Lodhi'nin ölümünden sonra kendini sultan ilan eden Bihar valisi Sultan Muhammed doğuda Afganları yanına alıp Delhi ve Agra'yı ele geçirmek için yola çıkmıştı. Ona destek veren beyler arasında ileride Afgan egemenliğini kurup Babur'un büyük oğlu Humayun'la mücadele edecek olan Şir Han da bulunmaktaydı. Afgan bölgesine gönderilen Humayun, 1526 yılının sonbaharında savaşarak doğudaki Afgan gücünü kırmayı başarınca pek çok Afgan beyi Babur'a bağlılıklarını sundular ve bunlar arasında Şir Han da bulunmaktaydı. Doğudaki Afganların Babur'a boyun eğmelerindeki nedenlerden biri de Rana Sanga'nın egemenliğine girmektense Babur'a katılmayı yeğlemeleri olmuştur. Bu dönemde, Babur'un belirttiğine göre Sultan İbrahim Lodhi'nin annesi, Babur'u zehirleterek öldürme teşebbüsünde bulunur ancak başarılı olamaz (1987/II:24). Doğudaki Afgan

tehlikesini önlemiş olan Babur, 1527'nin ilk aylarında Hindistan'daki ikinci büyük savaşını Rana Sanga'yla gerçekleştirir.